

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

(incertum quibus modis) audit cardinalis custodes se-
felliſſe, iterumq; abiſſe: Edicit habiturum centum au-
reos, quiſquis illum reduceret. Magnitudo pramiſi fecit
inquirere multos. Extrahitur ab ſatellite inter moni-
les latitans. Cardinalis iubet numerari promiſſam mer-
cedem: Ille uſus modestia, quadraginta aureis contentus
abiit. Marcellus indè diligentius aſſeruatus, publico in-
dicio conuictus, damnatur ad ſcalam & carcerem per-
petuum: In ſcalatus deducitur in Brule archiepiſcopi ar-
cem: Indè lugubrem miſit cardinali poſt aliquot dies ad
commiſerationem ſui epiſtolam lachrymis plenam, mi-
rabili arte tornatam: ſed ſurdo loquutus eſt. Cum uerò
iam in obliuionem veniſſe uidebatur, & polliceretur ar-
tem medicinã, Theodericus archiepiſcopus, neſcio quid
incommodi paſſus, ſpecie comparanda pontifici medici-
na elabatur: & indè in regna perueniens aquilonis, epi-
ſcopatum ambiebat, incertum, quos exitus inueniens.

CAPVT XVII.

Vilhelmus dux Luneburgenſis, militabat ea
tempeſtate ſtipendio urbium Scondalicarum in
regem Daniae, populatus Iutiam, cum inuenerim Otto fra-
truelis eius, dux Brunſuiccenſis, quibus motus cauſis in-
certum, populatur abſentis ditionem. Quam rem Wil-
helmus Lubica cum acciperet, impleta expeditione, ad
quam uenerat, regreditur in patriam: & vindicaturus
qua abſens accepit incommoda, vnde cunquè contrahit
auxilia, de Weſtphalia, deq; Thuringia, Haſſia: & ma-
gnis agminibus coactis, ducit in patriam. Oppidum
Pattenhuſen expugnat, ac diripit: Arcem Hallerborg ob-
ſidione cingit, lateque excuſitans populatur. Id agere
ſuſtinuere amborum communes amici, grauiusq; tulere
ſubiectioni. Obiecare ſe Wilhelmo, precantes, ut ira me-
dam

dum ponat : recordaretur fratruelem, quem oppugnet,
 posse omnem terram vn̄is regi imperijs : Sinat interuen-
 tu tractatum rem componi : facilius legibus quàm ar-
 mis controuersiam inter propinquos dirimi. Placatus il-
 le, vtriusque terræ consularijs, vn̄a cum consularibus vr-
 bium vtriusq; ditionis, omnem causam permittit. Idem
 facit Otto, & perindè ab armis disceditur : Fit permu-
 tatio ducatum ad placandum & Wilhelmum : & Wilhelmus
 Brunswicenses, Otto vicissim accepit Lunenburgen-
 sem. Quo tempore ciues Osnaburgenses, cùm haberent
 aduersus Heruordenses nonnihil quæstionis, quod iure
 aut legibus, aut amicis tractatibus dirimi aut non posset,
 aut partes pro stoliditate non paterentur : excitare con-
 uisi aduersantes, ipsi Osnaburgenses cum militaribus ec-
 clesiæ progressi sunt in hostem, prædam ex iumentis de
 more militari facturi. Peruenit molitio ad Heruorden-
 ses, qui de Lippia dominum & nonnullos alios nobiles
 in societatem armorum assumpsere, præstolantes ad-
 uentum Osnaburgensium : Exierunt ad prædam, vt re-
 bantur, abigi paratam : Sed occurrerunt armati Heruor-
 denses, qui pralio venientes excepere : Pugnatur pari-
 bus animis, & aliquandiu æquis stare viribus videbatur :
 Sed in diurnitate inclinavit fortuna illis, qui defensi-
 onem præferabant, ab alijs incurfati. Heruordenses er-
 go facti superiores, sexaginta ex aduerso hostiũ agmi-
 ne captos abduxerunt, quibusdam stratis, reliqui per fu-
 gam abiierunt. Thietmarsî interea malè affecti Ham-
 burgensibus, quod impedire niterentur frugum ab Albi
 deuentionem, turrim, quam ipsi Hamburgenses commu-
 ni nauigantium saluti ad mare erexerunt, & sustinent
 in vltimis Hadeleria sinibus, impugnaere : Nouũ opus,
 illi nomen est præsidio : Aliquot missilia vicissim alterna-

ta sunt: poterant iam vulnerari alij, alij etiam extingu-
 cum hostilia omnia exercent. Hamburgenses tutanda-
 rum de Flandria & Anglia nauium uenientium gratia,
 non inuadenda Thietmarsia, sexcentos per Albim de-
 misere satellites: consulari viro nauibus praefecto. Cuius
 in Albi fluuio mora facerent, prohibitori aduersantium
 conatus: satellites, inquietum genus hominum, quod fa-
 cilius congregari quam regi possit, Thietmarsiam bo-
 stilem terram inuadere, iuuandi com meatibus gratia vo-
 luere: Praefectus nequaquam finit, non esse sibi manda-
 tum praefers vllam vastatione aut depraedatione ter-
 ram inuadere: Illi reclamant: Quid mali fieri videatur,
 si Thietmarsis, qui publicam stationem Hamburgensium
 impugnaverint, vna vel altera adimatur vacca: esse illa
 solennia militantium, praedis alere ferociam, nauseam esse
 carniu salutaru, recentibus opus esse: nisi ille permittat,
 ituros sua sponte. Alij etiam clamorem exaggerantes,
 proditoru esse ciuiu, qui hostibus publicis parcat: Quam
 in rem esse eductos? An vt spectent littora? quia non oc-
 currunt publici hostes, esse querendos. Aucto clamore, pra-
 fectus diutius repugnare non ausus, in terra vertit pro-
 ram: Exponit mitites. Ipse signa corripiens, in littore mo-
 ratur cum ducentis: Reliqua multitudo praedatu egre-
 ditur: & ab incendijs stulte inchoantes, signa dant lon-
 ginqus Thietmarsis, vt occurrant. Dum illi colligunt
 praeda, & domos diripiunt, in turmas collecti Thietmarsis,
 facile illam manu repulerunt. Redeunt ad signa frequen-
 tes: Sequuntur Thietmarsis, & iam fuga nullu praesidium:
 Defluerant aqua: stabant in sicco nauigia: Quod pote-
 rant, in hostes versi, quandiu valuere, vita tutabantur.
 Superati multitudine, cadunt penes omnes, paucis ad na-
 ues vltiores relabentibus. Casus praefectus, exentera-
 tur:

tur: stomachum fœmina infigūt hastæ, pro signo circunferentes victoria: Alij hoc genus interpretatur diuinãdi.

CAPVT XVIII.

Vilhelmus iam dux Brunswicensis, princeps magnanimus & victoriosus, cuius plures numerantur victoria, quàm aliorum arces: cum in Austria visitare decreuisset Fridericum ducem affinem suū, cumq̃ illo de rebus magnis agere: Hērico fratri mansueto principi, ducatum & omnem familiam, charam coniugem, & liberos, in fidem commendabat: abiensq̃, omnia benè putat constituta: Peruenit ad affinem, à quo perbenè excipitur. Per ea tempora Philippus dux Burgundia, Karolū regem Frãcia bello perurgebat, patrē suum Iohannē vindicans. Rex cum suppetias Fridericum Austria ducē postulasset, isq̃ mittere decreuisset, iam presentē, & eam rem sua sponte ambientem & Wilhelmū suis copijs prefecit, misitq̃, trans Rhenum in Franciam. Ibi & Wilhelmus Philippo se regis nomine obijciens, fortiter preliatur: & multis pralijs victor, cum iam tempus eum reuocaret, ad affinē suū redijt Fridericū. Interea audit quid in suo gestū sit, Henricū germanum suū, cui omnia permisisset, cui charissimos demandauerit affectus, in uasa arce & wulfenbuttel, quæ sedes est ducalis, & Wilhelmū coniugem cum liberis exegisse. Miserum spectaculum. Vidit domina venientem Henricū mariti germanum, modestum semper principem, cui ipsa in fidē cum liberis sit permissa, postulauit admitti in arcē: Promptē iussit aperiri: iubet abcedere dominā cū filijs. Triste negociū, & quod barbaros cōmoueret: Non sic, inquit mulier, mandauit & Wilhelmus germanus tuus. Sed ille in se uero mansit imperio. Quid faceret? Sumptis per manus liberis abcessit. Huius rei magistri ferūtur Brunswiccen-